

GH. GHEORGHIU-DEJ

40

DE ANI
DE LUPȚĂ
A PARTIDULUI

60 bani

EDITURA POLITICĂ
1961

Proletari din toate țările, uniți-vă!

GH. GHEORGHIU-DEJ

40 DE ANI DE LUPȚĂ SUB STEAGUL ATOTBIRUITOR AL MARXISM-LENINISMULUI

*Raport prezentat la Adunarea festivă
organizată cu prilejul aniversării a 40 de ani
de la crearea Partidului Comunist din România*

— 8 mai 1961 —

EDITURA POLITICĂ

București — 1961

Tovarăși,

Poporul român sărbătorește astăzi aniversarea unui mare eveniment din istoria țării noastre — 40 de ani de la crearea Partidului Comunist din România, 40 de ani de luptă neabătută, sub steagul ototbiruitor al marxism-leninismului, pentru binele celor ce muncesc, pentru libertate și independența țării, pentru cucerirea și consolidarea puterii populare, pentru triumful nobilei cauze a socialismului și păcii. (Aplauze puternice, îndelungate.)

Cu prilejul acestei glorioase aniversări, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român aduce un călduros omagiu puternicului nostru partid, sub a cărui conducere înțeleaptă clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare, a răsturnat dominația capitaliștilor și moșierilor, a instaurat puterea celor ce muncesc și construiesc cu succes orînduirea nouă, socialistă; membrilor de partid, care militează cu abnegație și devotament fără margini pentru mobilizarea poporului muncitor la împlinirea politicii partidului; eroinei clase muncitoare, din mijlocul căreia s-a plămădit partidul nostru și care își îndeplinește cu cinste înalta ei misiune istorică de conducătoare a tuturor oamenilor muncii în lupta pentru construirea societății socialiste; vrednicului și talentatului nostru popor, milioanele de oameni ai muncii de la orașe și sate, care urmează cu dragoste și încredere partidul, cu convingerea nestrămutată că el îl

călăuzește spre noi și noi victorii, spre culmile cele mai înalte ale progresului și civilizației umane, societatea comunistă. (Aplauze puternice.) -

În această zi memorabilă, gândurile noastre se îndreaptă spre luptătorii care au cimentat cu singele lor fundamentul edificului luminos al socialismului, pe care-l înălțăm astăzi.

Glorie veșnică eroilor căzuți în lupta pentru libertatea și fericirea poporului, pentru independența patriei, pentru socialism!

În amintirea lor propun să păstrăm un moment de reculegere. (Asistența păstrează un moment de reculegere.)

FAURIREA PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA — O NECESITATE ISTORICĂ

Tovarăși,

Încă din a doua jumătate a secolului al XIX-lea, proletariatul din România începuse să se afirme ca o forță socială înaintată, ridicând steagul luptei pentru drepturi și libertăți democratice, pentru interesele vitale ale celor ce muncesc. Ca rezultat al dezvoltării mișcării muncitorești și al răspândirii ideilor marxiste, a fost creat în 1903 Partidul Social-Democrat al Muncitorilor din România. Datorită însă trădării elementelor burghezo-liberale strecurate în conducerea sa — grupul așa-zisilor „generoși” — partidul s-a dezorganizat.

Începând din 1905, sub impulsul elementelor revoluționare muncitorești și al creșterii conștiinței de clasă a proletariatului, iau ființă și se dezvoltă sindicatele, organizate pe principiul luptei de clasă, care joacă un rol important în reconstituirea în 1910 a Partidului Social-Democrat din România. Deși a adus o contribuție prețioasă la ridicarea conștiinței politice a clasei munci-

toare, la organizarea luptei sale revendicative, Partidul Social-Democrat era dominat de ideologia reformistă a Internaționalei a II-a, care mergea pe linia colaborării și compromisului cu burghezia.

Un rol de seamă în răspândirea marxismului l-a avut Dobrogeanu-Gherea, care a formulat platforma de revendicări general-democratice a cercurilor muncitorești. El a apreciat însă greșit condițiile obiective ale etapei în care se afla țara noastră, nu vedea că în România — țară cu o economie înapoiată în care predomina agricultura — capitalismul era în plină dezvoltare, iar o dată cu aceasta creștea proletariatul industrial, ca o clasă revoluționară, de sine stătătoare și în plină ascensiune. În opoziție cu ideile promovate de Lenin despre rolul proletariatului ca hegemon în lupta pentru desăvârșirea revoluției burghezo-democratice, Gherea — purtător al unor concepții de esență menșevică — susținea că burghezia este clasa socială căreia i-ar reveni misiunea de a înfăptui revoluția democratică. El a elaborat concepțiile antimarxiste despre așa-zisa „neoibăgie”, despre „socialismul în țările înapoiate”, care condamnau clasa muncitoare la pasivitate, ignorau imensele rezerve de energie revoluționară ale țărănimii și negau posibilitatea alianței muncitorești-țărănești, duceau proletariatul la remorca burgheziei.

În mișcarea muncitorească din Transilvania dominau în acel timp concepțiile reformiste, austro-marxiste, care duceau la fărâmițarea forțelor oamenilor muncii de diferite naționalități.

Una din cele mai glorioase pagini ale istoriei poporului nostru nu lost răscoalele țărănești din 1907. Ele au avut un caracter deosebit de ascuțit și au cuprins întreaga țară, zguduind temeliiile orânduirii burghezo-moșierești. Lenin a apreciat că această răscoală a țăranilor din România „a jucat același rol în ceea ce privește îm-

bunătățirea situației lor ca revoluția din 1905—1907 în Rusia”¹.

Cînd țara a fost cuprinsă de vîlvătaia marilor răscoale, organizații muncitorești locale și militanți revoluționari din mișcarea socialistă, ridicîndu-se împotriva elementelor oportuniste din conducerea mișcării, au sprijinit lupta dreaptă a țărănimii. Muncitorii din București, Buhuși, din Ploiești și din localitățile petroliere de pe Valea Prahovei, din Iași, Galați, Brăila au organizat numeroase acțiuni, greve, întruniri și demonstrații de sprijin și solidaritate cu țărănimii răscolită; muncitorii celeristi din Pascani și de pe linia ferată Dolhasca-Fălciuceni au eliberat cu forța pe țărani arestați. Presa muncitorească făcea să răsună glasul clasei muncitoare împotriva masacrelor săvîrșite de guvernul reacționar în reprimarea țărănimii. „Arătați protulindeni pe dușmanii adevărați — se adresa ziarul „România Muncitoare” către muncitorii îmbrăcați în haine militare — și dacă va fi nevoie și dacă va fi cu putință, dați-vă de partea răscolitelor ca să luptați contra acestui dușman”. Partea conștientă a proletariatului vedea în țărănimii răscolită o forță de luptă împotriva dușmanului comun — clasele exploatare și orînduirea bazată pe jugul capitaliștilor și moșierilor.

Răscoala a fost înecată în sînge cu sălbăticie și ură bestială. Lección istorică pe care răscoalele au evidențiat-o este aceea că țărănimii nu poate învinge în lupta împotriva exploatării moșierești, pentru pămînt, decît în alianță și sub conducerea proletariatului — clasa cea mai revoluționară a societății. Sprijinul acordat de către muncitorii țărănimii răscolite prevestea alianța muncitorească-țărănească realizată mai tîrziu, prin lupta perseverentă a partidului comunist.

¹ „Lenin despre România”, Editura politică, 1960, pag. 31.

C.

În anii premergători primului război mondial combativitatea elementelor înaintate din mișcarea socialistă a crescut și s-a afirmat puternic în lupta clasei noastre muncitoare împotriva participării României la războiul imperialist.

În 1914 marile puteri imperialiste au dezlănțuit războiul de jaf și cîrtoare, pentru o nouă reîmpărțire a lumii. La izbucnirea războiului, liderii internaționali ai conducerii oportuniste ai partidelor social-democrate — încălcînd hotărîrile Congresului socialist internațional de la Basel din 1912 — au trădat cauza socialismului, au trecut de partea propriilor guverne și a propriei burghezii, sprijinind războiul imperialist.

Aceasta a însemnat falimentul social-democrației, falimentul Internaționalei a II-a.

Vladimir Iliei Lenin a desfășurat o uriașă activitate de clarificare ideologică și mobilizare a mișcării muncitorești mondiale împotriva războiului imperialist, lansînd lozincă transformării acestuia în război civil pentru răsturnarea burgheziei și cucerirea puterii de către proletariat. Înlăptuirea acestei lozinci de către gloriosul partid bolșevic a dus în Rusia la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Partidul Social-Democrat din România, fără să fi ajuns la înțelegerea clară a ideii leniniste cu privire la transformarea războiului imperialist în război civil, a participat la Conferința socialistă internațională de la Zimmerwald, iar reprezentanții săi au făcut parte din grupul zimmerwaldienilor de stînga, organizat din inițiativa lui Lenin.

Partea cea mai avansată a clasei noastre muncitoare, în frunte cu aripa de stînga, revoluționară, din Partidul Social-Democrat s-a ridicat cu hotărîre împotriva participării României la primul război mondial imperialist, a organizat curajoase greve și demonstrații de protest, care

au culminat cu eroica manifestație de la Galați din 13 iunie 1916, înăbușită în sînge de guvernul liberal.

Victoria de însemnătate mondială a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a deschis o nouă epocă în istoria omenirii — epoca trecerii de la capitalism la socialism. Ideile ei s-au răspîndit în întreaga lume și au avut un urias ecou în rîndurile maselor largi din România, găsind în condițiile economice și sociale din țara noastră un teren deosebit de fertil.

România a pășit pe calea dezvoltării capitaliste mai accentuate în perioada trecerii capitalismului apusean în stadiul monopolist. Ca urmare, capitalul monopolist internațional a pătruns în principalele ramuri ale economiei, ceea ce a perpetuat infeudarea economică și politică a României de către marile puteri imperialiste. Aceasta a ascuțit puternic toate contradicțiile sociale, masele muncitoare fiind crunt oprite, lipsite de cele mai elementare drepturi.

Primul război mondial, care a pricinuit poporului imense suferințe, doliu, foamete, ruină economică, a făcut să crească mai mult ca oricînd ura și revolta maseilor muncitorești și țărănești împotriva stăpînirii burghezo-moșierești.

Exemplul Revoluției din Octombrie a fost flacăra înnoitoare, care a intensificat lupta maselor muncitoare din țara noastră. Trăiește viu în amintirea mea tabloul măreț și emoționant al evenimentelor din Moldova, în imediata apropiere a frontului, unde mă aflam ca tinăr muncitor. (Aplauze.) Starea de efervescentă revoluționară a trupelor rusești, care, refuzînd să mai lupte, îi arestau pe ofițerii țariști și creau comitete de soldați, eoul instaurării puterii muncitorești-țărănești în Rusia aveau o influență puternică asupra populației muncitoare și însuflau muncitorimii și țărănimii un curaj și o hotărîre de luptă încă necunoscute la noi în țară.

Procesul de radicalizare a maselor s-a desfășurat rapid. Demonstrațiile muncitorești, grevele muncitorilor mineri, petroliști, forestieri au luat o puternică amploare, transformîndu-se în mari acțiuni de clasă. În focul acestor lupte, partidul socialist și sindicatele s-au reorganizat, mișcarea muncitorească devenind în scurt timp o largă mișcare de masă cum nu fusese niciodată pînă atunci.

În teritoriul ocupat de trupele germane, organizațiile socialiste, acționînd în stare de ilegalitate, ridicau masele la luptă pentru pămînt, pînă, pace, libertate, fiind singura forță politică ce chema poporul să se împotrivească jefuirii țării de către ocupanți.

Puternice acțiuni revoluționare au început în Transilvania, unde lupta de clasă a proletariatului se împletea strîns cu lupta împotriva asupririi naționale, pentru scuturarea jugului habsburgic.

Plin de încredere în forța creatoare a poporului, socialistii romîni, într-un manifest răspîndit în 1917, adresau maselor muncitoare cuvinte calde de îndemn la luptă revoluționară: „Ceea ce noi cerem, în Rusia s-a și împlinit. Sus inimile! Societatea capitalistă trebuie să dispară! Jos cu aservirea economică și politică! Jos cu democratismul fals și ipocrit! Jos cu războiul dintre popoare, trăiască războiul între clase! Trăiască organizarea, curajul, voința proletariatului din România!... Așintiți-vă privirea și îndreptați-vă pașii numai într-acolo unde flutură steagul roșu.”

Valurile luptei revoluționare amenințau existența regimului capitalist în țara noastră. Muncitorimea își manifesta solidaritatea frățească cu Marea Revoluție Socialistă din Octombrie: prin mari greve și demonstrații de stradă, ea se ridica împotriva intervenției mișcave a reacțiunii romîne contra tinerei Puteri sovietice.

Sub presiunea acestor lupte, clasele dominante au fost silit să satisfacă un şir de revendicări muncitoreşti şi să acorde unele drepturi democratice. În multe locuri ţărănimii a trecut la împărţirea pământurilor moşieresti şi alungarea autorităţilor. Prămintările revoluţionare s-au lăsat şi în rândurile armatei, în rândurile marinilor. Hotelii de pe Dunăre şi din Marea Neagră care s-au răsculat, au ales comitete revoluţionare şi au arborat pe vase steagul roşu al revoluţiei. S-au creat batalioane revoluţionare române care au luptat pe teritoriul Rusiei, alături de Armata Roşie, împotriva forţelor contrarevoluţionare.

Burghezia şi moşierimea au înţeles că prăbuşirea propriei lor puteri devenea inevitabilă dacă mişcarea revoluţionară a proletariatului se unea cu lupta pentru pământ a maselor ţărăneşti. Împăimântate de înfrigurarea Revoluţiei ruse, care a dat pământ ţăranilor, clasele stăpînitoare au vînturat încă din 1917 promisiuni cu privire la o reformă agrară, înlăptuită în 1921 în mod ciunt, incomplet, ea menţinînd mai departe marea proprietate moşierească. Scopul urmărit a fost măturisît lîmpede de un reprezentant al aşa-numitului Comitet agrar din România: „o amîinare a reformelor agrare... ar fi avut drept consecinţă, fără nici o îndoială, grave tulburări sociale şi politice, şi în circumstanţele actuale, ale periculoasei vecinătăţi cu bolşevismul rus şi ungar... n-ar fi fost exclus ca profundele nemulţumiri ale ţăranilor să fi izbucnit printr-o revoluţie politică redutabilă”.

Greva generală din octombrie 1920 a ridicat la luptă aproape întregul proletariat din România, scoţînd în evidenţă gradul de radicalizare şi capacitatea de luptă revoluţionară a clasei muncitoare.

În condiţiile în care masele muncitoare deslăşurau mari bătălii de clasă, linia oportunistă a conducerii partidului socialist a ajutat burghezia să manevreze, să înăbuşe pe rînd luptele revoluţionare ale proletariatului

şi ale ţărănimii, să prelungească existenţa regimului burghezo-moşieresc cu un sfert de veac.

Sub influenţa exemplului lui Octombrie, în focul luptelor revoluţionare se producea însă o profundă schimbare în modul de a gîndi al clasei muncitoare. Aceasta s-a manifestat în ascuţirea luptei ideologice din sinul partidului socialist, în apariţia şi dezvoltarea grupelor comuniste, în orientarea tot mai hotărîtă a membrilor partidului şi a maselor muncitoare spre ideile marxism-leninismului.

Prin propria sa experienţă, clasa noastră muncitoare a verificat valoarea de nepreţuit a cuvintelor lui Lenin: „Numai partidul comunist, dacă el e într-adevăr avangarda clasei revoluţionare... numai un astfel de partid este în stare să conducă proletariatul în lupta cea mai necruşătoare, cea mai hotărîtă, în lupta finală împotriva tuturor forţelor capitalismului. Pe de altă parte, numai sub conducerea unui asemenea partid proletariatul e în stare să deslăşoare asaltul său revoluţionar în toată vigoarea lui...”¹

UN ASTFEL DE PARTID A LUAT FIINŢĂ LA NOI ÎN TARĂ ACUM 40 DE ANI, CÎND CONGRESUL GENERAL AL PARTIDULUI SOCIALIST, ÎNTRUNIT LA 8 MAI 1921, A HOTĂRÎT CU O MAJORITATE ZDROBITOARE DE VOTURI CREAREA PARTIDULUI COMUNIST ŞI AFILIAREA LUI LA INTERNAŢIONALA A III-A, COMUNISTĂ. (Aplauze furtunoase.) ASTĂZI PUTEM APRECIA ÎN PERSPECTIVA ISTORICĂ URIAŞA ÎNSEMNĂTATE PE CARE A AVUT-O ÎN VIAŢA CLASEI MUNCITOARE ŞI A ÎNTREGULUI NOSTRU POPOR ACEST MĂREŢ EVENIMENT. A ÎNCEPUT O ETAPĂ NOUĂ ÎN LUPŢA PROLETARIATULUI ŞI A MASELOR MUNCITOARE. ÎN FRUNTEA LOR SE AFLA ACUM UN CONDUCĂTOR DEVOTAT PÎNĂ LA CAPĂT CAUZEI DEZDROBIRII CILOR CE MUNCESC, HOTĂRÎT SĂ CONDUCA LA VICTORIE LUPŢA POPORULUI PENTRU ELIBERAREA DE ORICE EXPLOATARE ŞI ASUPRIRE. (Aplauze puternice.)

¹ V. I. Lenin, Opere, vol. 31, E.S.P.L.P. 1956, pag. 168—169.

PARTIDUL — LUPTĂTOR NEÎNFRICAT
PENTRU APĂRAREA INTERESELOR VITALE
ALE POPORULUI

Tovarăși,

De la înființarea sa, partidul comunist și-a închinat toate forțele luptei pentru „triumful marelui ideal socialist” — așa cum a proclamat încă la primul său Congres.

Pentru a împlini acest ideal al clasei muncitoare, el a avut de luptat împotriva elementelor oportuniste, reformiste, care, cu sprijinul burgheziei și moșierilor, au scindat mișcarea muncitorească. Această sciziune a durat aproape 30 de ani și a avut urmări nefaste, slăbind forța de luptă a proletariatului. Înscrind pe steagul său ideea tinerii unității politice și organizatorice a clasei muncitoare, partidul a desfășurat de-a lungul anilor o vastă activitate în mijlocul sindicatelor și al celorlalte organizații de masă muncitorești, în fabrici și uzine, a militat cu perseverență pentru încheierea Frontului unic muncitoresc.

Legalizat în 1924, Partidul Comunist din România, înfruntând teroarea și prigoana sălbatică a claselor stăpânitoare, a dat nenumărate jertfe din rândurile celor mai buni fii ai poporului muncitor, aruncând în închisori, schingiulți bestial în bechurile siguranței, asuzinași. În momentele cele mai grele pentru oamenii muncii, cuvântul partidului răsună cu curaj, indicând drumul ce trebuia urmat, însuflind poporului forță și încredere în victorie. (Aplauze îndelungate.)

Între anii 1923—1928, partidul a inițiat, organizat și condus numeroase acțiuni greviste ale metalurgistilor din București, Reșița, Cluj, ale minerilor din Valea Jiului și Banat, ale lucrătorilor industriei lemnului din Valea Mureșului și Suceava, ale petroliștilor din Valea Prahovei, ale textiliștilor din București, Buhuși, Timișoara, ale tipog-

rafiilor și ale muncitorilor din porturi, acțiuni ale țărănilor împotriva poverilor fiscale și executărilor silite și altele.

Partidul folosea în lupta sa toate posibilitățile legale. Numărul important de voturi obținut în alegerile parlamentare din 1931 de candidații Blocului muncitoresc-țărănesc arată influența de care se bucura partidul.

O armă puternică de răspîndire în mase a cuvîntului partidului, de propagare a ideilor marxist-leniniste a fost presa ilegală — „Scintila”, „Lupta de clasă”, nenumăratele publicații și broșuri editate de partid. Cititorii, care au astăzi la îndemînă în tiraje de sute de mii și milioane de exemplare presa partidului, ediții complete ale operei marxism-leninismului, o vastă literatură politică, își pot cu greu reprezenta activitatea plină de abnegație pe care o desfășurau comuniștii în ilegalitate pentru a tipări și răspîndi cuvîntul partidului.

Partidul a luptat cu hotărîre pentru deplină egalitate în drepturi a oamenilor muncii de toate naționalitățile, împotriva asuzirii naționale, a combătut cu întransigentă naționalismul, sovinișmul, antisemitismul, a promovat neobosit ideile internaționalismului proletar.

Popularizarea largă a realizărilor Uniunii Sovietice, demascarea minciunilor și calomniilor prin care dușmanii socialismului încercau să ponegrească Puterea sovietică a fost întotdeauna o parte importantă a politicii partidului nostru, un mijloc din cele mai puternice de a arăta maselor perspectivele luminoase pe care socialismul le deschide poporului muncitor. (Aplauze.)

Combătînd neobosit politica cercurilor reactionare, care transformaseră România într-un pion al intereselor marilor puteri imperialiste, într-un cap de pod al pregătirii războiului antisovietic, partidul a militat cu consecvență și tenacitate pentru o politică de prietenie și alianță cu Uniunea Sovietică. El a arătat permanent po-

porului că „războiul contra U.R.S.S. „va fi totodată războiul nemilos contra maselor muncitoare din România însăși”. că „apărind U.R.S.S., ele se apără totodată pe ele însele, apără interesele lor zilnice, interesele lor vitale și istorice...”

În procesul de întărire organizatorică și de călăre ideologică, partidul a dus o luptă îndârjită împotriva concepțiilor reformiste, ca și împotriva a tot felul de curenți oportuniste, de dreapta și de stînga, lichidatoriste, anarhice, și în mod deosebit a tendințelor sectariste, de izolare de mase.

În anul 1929, tocmai în perioada cînd România intra în criza economică, partidul trecea printr-o grea încercare. Elemente provocatoare, aventuriste, ce se strecuraseră în conducerea sa, grupate în două fracțiuni — Pauker-Luximin și Barbu — au rupt în două partidul, sindicatele, U.T.C.-ul și au dezlănțuit în interiorul partidului o luptă fracționistă fără de principii, care a durat doi ani. Ei au subminat grav forțele și prestigiul partidului, au creat o atmosferă de dezorientare și demoralizare a membrilor de partid, au desconspirat numeroși activiști, care au căzut în mâinile organelor represive ale statului burghezo-moșieresc. Desigur, organele siguranței nu erau străine de această provocare.

Luptele fracționiste au paralizat partidul, l-au adus la un pas de lichidare, împiedicîndu-l să joace rolul de conducător politic și organizatoric al luptei împotriva încercărilor claselor exploatare de a ieși din criză pe spina celor ce muncesc.

Numai datorită ajutorului politic dat de Comitetul Executiv al Internaționalei Comuniste, luptele fracționiste au putut fi lichidate, restabilindu-se unitatea rîndurilor partidului.

Un rol de seamă în evoluția mișcării revoluționare din România l-a avut Congresul al V-lea al P.C.R., care a

făcînd analiza caracterului și perspectivei revoluției în țara noastră, a stabilit linia strategică și tactică a partidului în vederea desăvîrșirii revoluției burghezo-democratice și trecerii la revoluția socialistă. Pe baza orientării date de Congres, atenția partidului a fost îndreptată spre detașamentele principale ale proletariatului — muncitorimea celeristă, din industria petrolieră, minieră —, spre întărirea organizațiilor de partid din întreprinderi.

Partidul a organizat un sir de mari acțiuni muncitorești. Ele au culminat cu eroicele lupte din ianuarie-februarie 1933 ale muncitorilor celeristi și petroliști, care s-au ridicat cu hotărîre împotriva curbelor de sacrificiu, mizeriei, înrăutățirii condițiilor de trai ale clasei muncitoare, împotriva înfeudării tot mai mari a țării puterilor imperialiste, pentru a bara drumul fascismului și al războiului antisovietic. PRIN ÎNALȚUL LOR NIVEL DE ORGANIZARE, PRIN ÎMPLOAREA ȘI SPIRITUL LOR REVOLUȚIONAR, ACESTE LUPTE AU MARCAT UN MOMENT DE COTITURĂ ÎN DEZVOLTAREA PARTIDULUI ȘI A ÎNTREGII MIȘCĂRI MUNCITOREȘTI. (Aplauze puternice.)

Cu toate că luptele din ianuarie-februarie 1933 au fost înăbușite în sînge, ele au înținat ofensiva capitalistă împotriva condițiilor de muncă și de viață ale oamenilor muncii, au dat o lovitură puternică politicii de fascizare a țării, au contribuit la creșterea conștiinței politice și la îmbogățirea experienței de luptă a proletariatului. Au crescut influența și autoritatea partidului, numeroși muncitori din marea industrie, care au stat în fruntea acestor eroice acțiuni, au intrat în rîndurile lui, îmbunătățindu-i compoziția socială și întărindu-i legăturile cu clasa muncitoare.

Fîind prima mare ridicare a proletariatului împotriva fascismului pe plan internațional după instaurarea hitlerismului în Germania, luptele muncitorești din ianuarie-februarie 1933 au dus la creșterea prestigiului internațional al clasei noastre muncitoare. (Aplauze.)

Călăuzit de îndrumările prețioase ale Congresului al VII-lea al Internaționalei Comuniste, partidul și-a intensificat activitatea pentru făurirea unității de acțiune a clasei muncitoare și stringerea în jurul proletariatului a tuturor păturilor și categoriilor sociale interesate în propășirea democratică a țării, apărarea păcii și a independenței naționale, în vederea închegării unui larg front popular antifascist. Au fost create numeroase organizații de masă legale ca Liga muncii, Comitetul național antifascist, asociația „Amicii U.R.S.S.”, Blocul democratic, Frontul studențesc democrat etc.; alături de ziarele și revistele ilegale, a fost editat un mare număr de publicații legale, cu caracter democratic, progresist. Toate acestea ilustrează amploarea pe care a căpătat-o activitatea partidului în această perioadă, marea bogăție a metodelor pe care le-a folosit, priceperea cu care a știut să imbine formele muncii ilegale cu cele legale și semi-legale.

În ciuda obstrucțiilor și sabotajului partidelor burghezo-mășieresti și conducătorilor oportuniști ai Partidului Social-Democrat, partidul a izbutit să realizeze un sir de organizații democratice — Blocul democratic, Frontul plugarilor, M.A.D.O.Sz-ul, unele organizații locale ale Partidului Social-Democrat — într-un front comun de luptă, care a obținut succese importante în alegerile parlamentare parțiale și comunale din 1936 și 1937. Roadele activității partidului s-au văzut totodată în numeroasele acțiuni greviste desfășurate pe baza frontului unic, în acțiunile publice de masă cu caracter antifascist și antirăzboinic, între care puternicele demonstrații care au avut loc la 1 Mai 1939 în aproape toate centrele mari din țară, și în primul rînd în București, împotriva dictaturii regale.

Prinarea pentru un timp a procesului de fascizare a țării s-a datorat luptei pline de abnegație duse, sub con-

ducerea partidului, de clasa muncitoare și de forțele progresiste grupate în jurul ei.

ÎN ANII ÎNTUNECAȚI AI DICTATURII FASCISTE, CIND CLASELE EXPLOATATOARE AU ÎMPINS ȚARA ÎN PRĂPASTIA RĂZBOIULUI CRIMINAL ANTISOVIETIC, ALĂTURI DE GERMANIA HITLERISTĂ, PARTIDUL COMUNIST A FOST SINGURA FORȚĂ POLITICĂ CARE S-A RIDICAT ÎN APĂRAREA INTERESELOR NAȚIONALE PENTRU IEȘIREA ROMÂNIEI DIN ACEST RĂZBOI ȘI ÎNTOARCEREA ARMELOR ÎMPOTRIVA GERMANIEI HITLERISTE. (Apluze îndelungate.)

Se cunoaște în ce condiții grele s-a desfășurat activitatea partidului. O mare parte a activiștilor se aflau în închisori și lagăre; în conducerea partidului se strecurase o clică de trădători, care desfășurau o activitate criminală de descompunere și lichidare a organizațiilor de partid, dădeau pe mîna siguranței cadre de partid devotate, încercau prin toate mijloacele să împiedice desfășurarea luptei împotriva războiului hitlerist.

Înfruntînd teroarea sălbatică, comuniștii, devotați cauzei partidului și însufleșiți de patriotism fierbinte, au dus o luptă neînfîcătă pentru mobilizarea maselor împotriva dictaturii și a ocupanților hitleriști, au organizat numeroase acțiuni de sabotare a mașinii de război fasciste. Ei erau hotărîți să nu-și crute forțele, să-și dea în caz de nevoie și viața pentru libertatea și viitorul fericit al poporului. Procesele care s-au ținut la fața conștiințelor de război, condamnările la moarte și execuțiile sînt mărturiile ale luptei lor eroice.

Comuniștii romîni aveau o încredere neclintită în victoria Armatei Sovietice, fiind pe deplin convinși că se apropia ziua cînd forța monstruoasă a hitlerismului, care amenința civilizația și progresul întregii omeniri, va fi sfărîmată pentru totdeauna.

Loviturile zdrobitoare date armatelor fasciste în anii 1942—1943 de Armata Sovietică au provocat o profundă criză politică și militară a dictaturii fasciste autoneclege,

au ascuțit contradicțiile interne ale regimului burghez-moșieresc și au dat un puternic impuls luptei antifasciste, au fost de spirit antihitlerist din rîndurile maselor. Comunistii au dus o muncă perseverentă pentru a strînge la o a tă toate forțele patriotice într-un front comun de unitate, pe baza unei platforme largi, în vederea răsturnării dictatorului hitler-fascist și eliberării țării.

Se poate spune că muncă comună de saloarea internă și internațională pe plan politic și militar, îndreptate de bază ale partidului au trecut încă în luna august a anului 1944. Înămplirea acestui plan a început prin înlăturarea din conducerea partidului a elementelor trădătoare și capituletoare. Într-o perioadă de timp, în care toate forțele partidului, pentru lărgirea frontului antihitlerist și răsturnarea dictatorului hitler-fascist, au lăsat în urmă

Partidul a trecut la organizarea și înarmarea în capitală Oltenia, Dobrogea, Moldova, Banat și Țara Bîrsei a formațiuniilor de lăptă patriotice, alcătuite din muncitori comunisti uteciști, și fără de partid, patrioți holăr să lupte cu arma în mînă pentru doborîrea dictaturii hitler-fasciste și alungarea hoardelor hitleriste.

Pentru concentrarea forțelor patriotice a avut o deosebită importanță muncă comună de saloarea internă și internațională muncii sale perseverență pentru unitatea de acțiune cu Partidul Social-Democrat, a reușit să înlăptușcă, la 1 Mai 1944, frontul unității muncitorești.

În celelalte regiuni ale țării, în condiții deosebit de grele, muncă comună de saloarea internă și internațională muncii sale perseverență pentru unitatea de acțiune cu Partidul Social-Democrat, a reușit să înlăptușcă, la 1 Mai 1944, frontul unității muncitorești.

poliție de mare și fără ca un singur frădată al lor să se fi expus unei condamnări pentru activitate antihitleristă. În lăptă de „autolizovare” cu idată ori i națională dă bătut și al căli au respectat-o și, în tot timpul erim, ia u-lă lăptă de saloarea internă și internațională muncii sale perseverență pentru unitatea de acțiune cu Partidul Social-Democrat, a reușit să înlăptușcă, la 1 Mai 1944, frontul unității muncitorești.

Atit conducătorii partidelor burgheze cit și corupție palatului, în frunte cu regele, au manevrat viene îndelungată în vederea în lăptă de saloarea internă și internațională muncii sale perseverență pentru unitatea de acțiune cu Partidul Social-Democrat, a reușit să înlăptușcă, la 1 Mai 1944, frontul unității muncitorești.

Dupa ani de zile de respingere a propunerilor partidului nostru cu privire la acțiuni comune împotriva dictaturii hitler-fasciste, abia cînd Armata Sovietică în ofensivă ei eliberatoare păsise pe peninsula Romîni, cînd neșlele au cuprins de profunde frămîntări, iar în armată caștea puternică slăbă de saloarea internă și internațională muncii sale perseverență pentru unitatea de acțiune cu Partidul Social-Democrat, a reușit să înlăptușcă, la 1 Mai 1944, frontul unității muncitorești.

În celelalte regiuni ale țării, în condiții deosebit de grele, muncă comună de saloarea internă și internațională muncii sale perseverență pentru unitatea de acțiune cu Partidul Social-Democrat, a reușit să înlăptușcă, la 1 Mai 1944, frontul unității muncitorești.

Acțiunea partidului a cuprins, de asemenea un număr de generații și ofiteri patrioți care, în fața dezastrelor iminent, au ajuns la conștientizarea că răsturnarea dictatorului hitler-fascist era singura cale de salvare a țării de la catastrofa

Situația militară tot mai proastă, creșterea revoltei
poporului împotriva războiului antisovietic au dus la
adunarea cîtorva cîtorva dintr-o Anonimă și cercetare
patatului, care vedeau în participarea regelui la înstaurarea
lui Antonescu și în trecerea României de la o
coalăție a hitleristilor singura speranță de a scăpa de
răspunderile grele ce apăsau pe umerii regelui și ai
sfetșilor săi, pentru tiria României în războiul împo-
triva URSS.

În aceste condiții, regele și cercările patatului au fost
nevoite să accepte planul, de ac, une stabilit de Partidul
Comunist, singura forță politică reală care acționa în
vederea răsturnării guvernului antonescian și ieșirii
României din războiul hitlerist.

Însuși faptul acesta constituie recunoașterea rolului
hotărîtor jucat de partid în acest moment crucial pentru
destinul țării.

La 23 August 1944, în conformitate cu planul insu-
rit, guvernul Antonescu a fost gresit, unități ale
armatei împreună cu formațiuni de luptă patriotice din
capetă și din alte centre ale țării au ocupat principalele
instanțe, în public, cu atacul și dezarmarea hitleristă.
Armata română a întors armele împotriva Germaniei fas-
ciste și, însuflețită de scopurile nobile ale războiului anti-
hitlerist și de dragostea de patrie, a luptat eroic, alături
de glorioasa Armată Sovietică eliberatoare, pînă la vic-
toria deplină asupra Germaniei hitleriste. (Aplauze vii,
prelungite)

În locul războiului dus împotriva înscălmului s-a lău-
rit înfrîn de armă romîno-sovietică, s-au întărit prietenia
frățioasă a poporului nostru laud de țara socialismului
victorios, Uniunea Sovietică, recunoaștința herbinle față
de Armata Sovietică eliberatoare, ai cărei ostași și-au
dat singole partru libertatea țării noastre. (Aplauze po-
ternice, îndelungate)

INSURGEȚIA ARMATĂ VICTORIOASĂ DIN AUGUST 1944 A
TERMINAT CU SUCCES ÎN ÎNFRÎNGEREA HITLERISTĂ, A ÎN-
SPRINAT ÎNCEPUTUL REVOLUȚIEI POPULARE, CARE A SCHIM-
BAT DIN TEMELII VIAȚA ȚĂRII

ÎN FRUNTEA REVOLUȚIEI POPULARE VICTORIOASE

Tovarăși,

Du la 20 de ani de ilegalitate, partidul nostru a trecut
la lupta în fața marelui război și s-a potrivit noi-
lor împrejurări. Zeci de mii de muncitori și alți oameni ai
muncii au intrat în partid. Mișcarea sindicală, reorgani-
zată pe baza frontului unit, a cuprins în scurtă vreme
marea majoritate a muncitorilor și funcționarilor s-a re-
organizat și și-a lărgit rindurile Uniunii Tineretului Co-
munist.

Puternică influență și autoritate dobîndite de partid
în mase, marea sa forță mobilizatoare s-au vădit cu pu-
tere în perioada luptei pentru încălețirea reformelor,
cu noi date pe baza platformei elaborate de partid, pen-
tru delăscurarea aparatului de stat, zădărnirea unei
reacțiuni, care sabota participarea României la
războiul antihitlerist și adîncea haosul economic, pentru
instaurarea unui guvern democratic. La chemarea parti-
dului, masele populare, sub conducerea comunistilor,
au cu asalt primăriile și prefecturile, instalînd în frun-
tea acestora pe proprii lor reprezentanți țărănimea, cu
sprijinul direct al clasei muncitoare, punînd stăpînire pe
pămînturile moșierești.

Valul luptei populare a înlăturat succesiv de la cîrma
țării cele 3 guverne cu majoritate reacționară, hotărînd
soarta bătăliei pentru putere. Instaurarea la 6 martie 1945
a guvernului democratic, condus de dr. Petru Groza a
deschis drum liber unor profunde transformări revoluțio-

de producție decât astăzi pe care o ia sută ani întreaga producție industrială a țării.

Produsul nostru este în creștere de 10 ori în 10 ani. În ultimii 10 ani, în țara noastră s-a realizat și s-a consolidat producția în serie cu utilizarea pe scară largă a mașinilor și a echipamentelor, în toate ramurile de activitate. Masinile electrice au înlocuit forța de muncă și forța animală. Agricultorul nostru are la dispoziție o serie de mașini și altele. Cu un creșteră în creștere și dezvoltare planificată a industriei, care a crescut de la 10 la 100 de milioane și miliarde de kilowatt-ore, ca și cum, ca energie electrică pe termen lung, în industria noastră s-a sporit de la 2.323 kWh în 1950 la 4.924 kWh în 1960.

În același timp, pe lângă creșterea numărului de muncitori și angajarea și angajarea proceselor de producție, ridicarea calificării muncitorilor lor au contribuit ca productivitatea muncii să crească de 2,2 ori în ultimii 10 ani.

Prin aplicarea perseverență a politicii de repartizare rațională a forțelor de producție pe teritoriul țării, în regiuni în trecut rămase o umbră din punct de vedere economic - Moldova, Dobrogea, Oltenia, Regiunea Mureș-Autonomă Maghiară - s-au construit și se construiesc planurile complexe industriale, care schimbat hărta economică a țării.

Avem acum condiții favorabile de producție pentru a lucra mai bine. Planul de 6 ani, elaborat de Congresul al III-lea al partidului, reprezintă un mare program de luptă și de romăni al partidului, al întregului popor pentru creșterea continuă a forțelor de producție și încheierea procesului de trecere a națiunilor de producție socialiste în întreaga economie, pentru dezvoltarea construcției socialiste (Aplauze puternice, prelungite).

Acest program prevede continuarea în ritm susținut a industrializării țării. Producția globală industrială va crește de 2,1 ori cu un ritm mediu anual de circa 10 la sută, față de aproximativ 10 la sută în cei șase ani anteriori. În 1960, primul an al planului șase anual, producția industrială a sporit față de anul precedent cu aproape 17 la sută, realizându-se o creștere superioară celei prevăzute inițial. În primul trimestru al acestui an volumul producției industriale față de perioada corespunzătoare a anului 1960 a crescut cu 18 la sută, depășindu-se cu 4 la sută producția planificată. Aceste cifre confirmă una din cele mai importante legi ale economiei socialiste - continuitatea și ritmul înalt al creșterii producției sociale.

În cei trei glorioși ani aniversari a planului, colectivele întreprinderilor și-au luat angajamente să realizeze în acest an economii peste plan care însumează 1 miliard lei și beneficii peste cele planificate de 600 milioane lei.

Numeroasele angajamente, propunerile făcute pentru folosirea unor procedee tehnice superioare, metode sănătoare calitatea produselor, realizările obținute în ultimele luni, dovedesc încă o dată spiritul de inițiativă, creație, entuziasmul cu care oamenii muncii răspund chemărilor partidului, dragostea și alacamentul lor față de Partidul Muncitoresc Român. (Vn aplauze)

Oțelarii, constructorii de mașini, minerii, petroliștii, muncitorii din industria hârtiei de coș și din alte ramuri, care și-au luat angajamente înasfăptuitoare și împlinesc cu succes, merită stima și mulțumirea fierbinte a întregului popor! (Aplauze înasfăptuitoare)

Tovarăși,

Problema cea mai grea și complexă a construcției socialiste - trecerea țării noastre de la gospodăria mică bazată pe proprietatea privată la marea gospodărie

legătură cu viața, cu cunoșterea desăvârșită construcției
socialiste

Reacțiile acestea privesc, în primul rând, se concretizează în tot mai multe cazuri valoroase, care se bucură de prețuirea către reșterile din țară și care vor avea o contribuție foarte importantă la opera de construire a socialismului.

[illegible]

Pentru obținerea marilor succese în construcția so-
cietății socialiste, o înțelegătoare înțelegere are locul ca
principal rol în ea. Pentru a realiza aceste lucruri, ne-
căminte pentru a obține aceste lucruri. Pentru a realiza
lucrurile sociale, trebuie să avem de înțeles că acestea
sunt lucrurile pe care, în cadrul societății, se

Apăuze pot fi încă) Partidul nostru, întregul nostru popor nutresc sentimente de profundă recunoștință pentru sprijinul cu adevărat internaționalist pe care îl primim din partea marelei popor sovietic. Apăuze încălginge)

Relațiile de căsătorie și ajutor reciproc sta nemulțumite, iar le lășau în seama stărilor contrare la ridicarea tuturor fanilor și a iste către nivelul de viață avansate, care ele se dezvoltă contrar, în așa fel încât toate să treacă mai mult sau mai puțin simplită în comunism. Această

regulate a sistemului socialist mondial constituie încă o
exces de superioritate socialistului a cheazăre a vic-
toriei sale în întrecerea economică pașnică cu sistemul
capitalist (Aplauze)

Preiacorne pascute în strada economiei
 a țării la schimb și corespund oare în schimb
 a servitului raportat la rețeaua, în vederea
 celor să se

În procesul de transformări economice și sociale s-a crescut ponderea clasei muncitoare în totalul populației, s-a intensificat rolul ei conducător în stat. În perioada 1950 - 1964, numărul total al muncitorilor a crescut cu 86 la sută.

Societatea se transformă într-o clasă nouă, clasa muncii, care și organizează viața pe baza principiului egalității, de la egalitate de producție, la egalitate în consum și a repartizării după cantitatea și calitatea muncii depuse.

În procesul de dezvoltare socialistă pe lângă vechile întreprinderi care în condițiile revoluției au rămas activ a dezvoltat, se creează și întreprinderi a partitului format din de muncitori și studenți, trupele muncii populare muncitorilor în fabricile, consiliile de șosele, la care alături de activi, noștri

Pe temelia trainică a acestei structuri noi a societății a apărut și se consolidează tot mai puternic morală și ideologică a noului popor în țara, partidul, se întărește prietenia frățască a oamenilor muncii fără deosebire de naționalitate. (Apauze puternice.)

Clasa muncitoare, ţărâna şi intelectualitatea, unite prin interesele lor economice şi culturale, au scopul, în comun, muncesc cu entuziasm şi hotărâre pentru creşterea construcţiei socialiste, pentru înălţarea nivelului şi bunăstarea poporului muncitor.

5.

Tovarışlar

Sărbătorim aniversarea a 40 de ani de la înființarea
partidului la Consiliul Internațional caracterizate printr-un
uragun având la bazele popoarelor pentru pace, democrație
și socialism. Pentru comunisti este un izvor de
credere și adevăr. Alături de noi, care corect calauzește
și dovedește și gata astăzi, singura capabilă să descrie
treze un complex totuși evenimentelor sociale dintr-o
dezvoltare istorică să devină o realitate a marelui clasi-
ficatoare. Și în fața parizului, de la începutul astăzi,
o treaptă dintr-o serie de etape, care stăruie asupra aspira-
țiilor lăunice, care este un de națiunile de oameni ori-
ginal din lumea întregă. (Applauze prelungite.)

[illegible]

Măreș, a celor care marșau în unitate, a celor care apar tot mai clar omenirii prin succesurile epocale obținute de poporul sovietic în realizarea planului septenal și a celor care vor avea dreptul să se mândrească, nemîntorșiți, a forțelor de producție, în avîntul fără precedent al științei și tehnicii în îndreptarea căilor care duc la bunăstare materială și nivel înalt de cultură al oamenilor sovietici. Deschiderea drumului spre adîncurile spațiului cosmic a stîrnit admirația tuturor popoarelor, care au văzut în această victorie a genului uman o expresie a strălucirii

... realizării ale poporului sovietic în construcția desfășurată a comunismului (Văd. ap. duze.)

Importante rezultate în opera de construcție a Viet
namului în toate domeniile economice, culturale, sociale
și științifice. În domeniul economic, în primul rând, în
loc un avânt general al economiei, înfloresc cultura
crește nivelul de trai al poporului. Se perfecționează per
manent diviziunea internațională a muncii, întemeiată pe
principiile internaționalismului socialist, pe îmbinarea
economică a intereselor fiecărei țări socialiste în parte
și a sistemului socialist în ansamblu.

...apărutarea socialismului în întrecerea economică
cu capitalismul își găsește expresia în ritmul înalt de
dezvoltare a forțelor de producție caracteristic lage
ant-capitalist și socialist. În secolele 19 și 20
ritmul mediu creșterii populației mondiale s-a
ridicat la niveluri care sunt încă mai mari
și în zilele noastre s-a ridicat la 1,4 miliarde și 491
milioane în fiecare an față de doar 75 milioane în

Acest decalaj devine și mai accentuat în ani. Din nou, astfel, pentru perioada 1967-1970, în anul de creștere a producției industriale, creșterea este a fost de 14,1, față de 17 în țările capitaliste. În acest răstimp volumul producției industriale a crescut atât de puțin, încât în țările de numai 15 la sută în țările capitaliste.

Ca rezultat al acestui ritm rapid, țările socialiste de
cuprind o treime a populației globului și au parcurut toate
etapile de la un nivel redus de dezvoltare industrială, au
atins în decursul unui singur deceniu (1950 - 1959) să-și
sporească ponderea în producția mondială a cărbunului
de la 28,2 la 49,8 la sută, a petrolului de la 8,4 la 15,8 la sută
la oțel de la 14,2 la 30,9 la sută, la fier de la 18,3
la 35,5 la sută.

Este de subliniat faptul că economia se dezvoltă într-un ritm înalt atât în fiecare țară socialistă, cât și pe ansamblul lagărului socialist, în timp ce în sistemul capitalist, în cadrul ritmului general scăzut de dezvoltare economică se manifestă stagnarea și scăderea producției în numeroase state dezvoltate și menținerea în stare de inapoiere de către statele imperialiste a unor țări slab dezvoltate și dependente.

În contrast cu dezvoltarea continuă ascendentă a economiei socialiste, în economia capitalistă se observă o tendință de stagnare și scădere a ritmului de dezvoltare al economiei capitaliste.

În ultimii ani ca urmare a îngustării accentuate a pieței interne și mondiale capitaliste, se manifestă din ce în ce mai acut nefundația cronică a capacităților de producție, în special în industria oțelului a cărbunelui, în industria de automobile textilă și altele, ceea ce agravează tot mai mult situația economică a țărilor sistemului mondial capitalist cu toate consecințele sociale și politice legate de accentuarea fenomenelor crizei generale.

Zicând acestea, dl Kennedy, președintele Statelor Unite ale Americii, cea mai puternică țară capitalistă arăta, — citez — „este o ironie tragică a epocii noastre că în momentul în care forța economică noastră a devenit cheia lumii libere — așa denumim noi capitalismul — suferim de pe urma unui șomaj larg răspândit. Avem milioane de oameni de diferite vârste și condiții care suferă de lipsa de lucru și de venituri.”

Industria care funcționează într-un ritm încetinit iar ritmul nostru de dezvoltare este inferior ritmului majorității celorlalte țări industriale. Acestea sunt adevărurile, în țările capitaliste se vădese simptomele unei noi depresiuni, la proporții fără precedent șomajul, înfometarea, scăderea producției. În fața acestui fapt, burghezia monopolistă privește

cu o mare îngrijorare avântul neîntrerupt al economiei țărilor socialiste.

Evoluția evenimentelor confirmă marșul capitalismului într-o nouă etapă a crizei sale generale, caracterizată prin creșterea imensă a forței sistemului mondial socialist îngrădirea considerabilă a sferelor de dominație a imperialismului, desființarea sistemului colonial și înlocuirea lui cu un sistem de relații internaționale noi.

Se așază contradicțiile dintre statele monopoliste și masele largi populare, contradicțiile în cadrul burgheziei, precum și între monopolurile internaționale și între puterile imperialiste.

Tot mai hotărât se ridică la luptă pentru interesele lor viabile masele muncitoare în toate continentele. În țările capitaliste luptele și acțiunile revendicative ale oamenilor muncii se țin lant, participanții la greve se numără, ca niciodată, cu milioanele, ramuri întregi de activitate economică sunt paralizate pe lungi intervale de timp. În Italia au luat parte în anul trecut la greve mai bine de 5.000.000 de oameni ai muncii, în cadrul „ofensivei de primăvară” au declarat grevă 4.000.000 de muncitori japonezi, Belgia, prezentată până deunăzi ca prototipul „statului bunăstării generale” și al „păcii sociale”, a fost zguduită de uriașă grevă a celor peste 1.000.000 de muncitori. În Statele Unite ale Americii au avut loc anul trecut 3.300 greve, în Anglia numărul grevelor s-a ridicat la peste 2.400, față de 1.108, numărul participanților la unele greve s-a crescut în 1960 de peste 2,5 ori, ajungând la 53.000.000 o uriașă armată a muncii care s-a ridicat împotriva capitalului.

Crește lupta maselor largi populare pentru obținerea unor schimbări politice în legătură cu pacea mondială. În Algeria, clasa muncitoare, oamenii muncii din marș s-au ridicat în masă și, prin acțiuni hotărâte culminând cu uriașă grevă a celor 12 milioane de oameni, și-au

afirmat voiața de luptă împotriva pericolului fascist, pentru apărarea libertății și demnității americane, împotriva forțelor ultrareacionare. Sute de mii de cetățeni din America și din întreaga lume participă la marșurile de protest și demonstrațiile împotriva armării cu arme nucleare și instalării de baze atomice; o luptă eroică duce poporul francez împotriva războiului atomic. Se intensifică lupta anti-fascistă și pentru libertate în țările ocupate ale forțelor antifasciste din R. F. Germană. Niciodată în decursul istoriei lupta maselor populare pentru revendicări economice și pentru pace, democrație și progres social nu a avut o asemenea amploare și intensitate ca în zilele noastre. Lupta noastră trebuie să continue să crească, să câștige teren în Moscova și în toate țările posibile, de largă răspândire în întreaga lume, să devină o luptă mondială.

[illegible]

... creșterea titlului de colonel, în timp ce în același timp se ocupă de afaceri și de activități politice. Într-una din scrisorile sale către un prieten, el scria: „Am devenit un om de afaceri și un om de stat”. Într-una din scrisorile sale către un prieten, el scria: „Am devenit un om de afaceri și un om de stat”. Într-una din scrisorile sale către un prieten, el scria: „Am devenit un om de afaceri și un om de stat”.

marcă în beneficiul celor care consumă și lor în local guvernul legal. Grupările monopoliste întreprind în exploatările miniere și petrolifere din țara și în caia în folosul și celului, poporului, a țării și de aș hotelul singur și de aș

În cada caz, tot unel, rilor imperialiste, lichidare,
complot și defilați republicani și toate for-
tele și manevrele sale care lăsa o necesitate ob-
vă și este istoric o învârtă (Apluze puternice)

104315

Problema 14

In conditiile actuale cind, datorită dezvoltării fără precedent a științei și tehnicii militare, un nou război mondial ar aduce pierderi dincolo de imaginația omului, este necesară dezvoltarea colaborării internaționale pe baza principiilor...

Natura agresivă a Imperiului nostru este nesărită,
neavând Imperialismul s-a schimbat raportul de forțe pe
arena mondială. Niciodată în decursul istoriei nu s-au
ridicat împotriva curcilor agresive asemenea forțe
care cum sînt lagărul socialist strîns unit cu imense
masive populare, care sînt teacă-său și de ap
a se pot apăsa și să-l dea cu sto
și să-l dea cu sto
națională împotriva mondială a guștătorilor pentru pace
și să-l dea cu sto
care neobosită a pași de rezolvare pașii a
și să-l dea cu sto
resolutor y lale ale omnitării, care dorește fărîmîto pace
ală în ce-ai gascăla izvoarul aprinderea că durată și

sprijinul unor le care se pot face în veder le pozi tie în lumi ile în ter na le poli ti ce le ex te ri e a sta te lor so cia li ste (Aplauze)

Sint cunoscuta criticile adresate de d-l Kenne-
dy, in timpul prezentei sale in S. A. vechi adu-
nata, care nu vor avea dus in seadere la impiedicat
a prestigiului american la S. S. S. R. de catre America
in timpul campaniei electorale. Si in primul loc
ce pozitie de atitudine va lua, ca va corespunde po-
litica roandita a lui Franklin Roosevelt, ca va milita pe "cu-
re pace trainica in lume, care sa nu se ciatine in pragul
razboiului" ca "va porni din nou in cadutarea pieii" si va
„netezi terenul tratativelor", ca doreste sa se fauriseasca
„nu un echilibru al fortelor, ci o lume noua a legalitatii",
in care cei tari sa fie drepti, cei slabi sa fie in siguranta,
iar pacoa sa fie aparată pe veci". (Animație în sală.)

Potrivit acestor declarații s-ar fi putut aștepta ca instalarea sa la Casa Albă să ducă la o primenire a atmosferei internaționale de miasmele „războiului rece”. Dar acum și a și omnen politici, comentatori de presă, personalități din cele mai diferite din Occident își exprimă tălă dezamăgirea față de politica nou administrati

Intervenții similare pot avea Cuba a provocat nu numai în America Latină, ci și în numeroase alte țări din America deopotrivă și din Europa de Vest. Este o mare putere care a patronat și organizat atacurile împotriva pașilor cubani, este apăsător de a pune singur de propria sa soartă.

Atitudinea fermă a Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste, semnificativ manifestată de la izbucnirea războaielor subitane de libertate, au constituit un sprijin moral și politic în lupta eroică a poporului cuban care s-a ridicat ca unul și a respins vilește pe agresori. (Vii aplauze)

Este îngrijorător că și după înfrângerea agresorului împotriva Cubei, personalități oficiale din S.U.A. proclamă încă tot amenințări împotriva poporului cubin.

Nu dorim să dăm lecții nimănui dar trebuie să subliniem că cei care refuză să înădu seama de realități, care ignorază dreptul popoarelor de a dispune singure de soarta lor și intervin în treburile interne ale acestora vor avea de înregistrat noi eșecuri și mai grave.

Împreună cu tinerii tineri socialiste cu toate popoarele
 și toate le liberate, cu înțelegerea onorabile progresiste
 și cu toată marea a tuturor de aplecare a poporului
 Cubei pentru apărarea cucuzilor sale revoluționari
 pentru dreptul sacru de a fi stăpîn al destinelor sale
 (Aplauze prelungite, furtive,)

[illegible]

Conștiente de primejdile pe care le implică pentru pacea aventurile agresive ale cuceritorilor imperiaști, țările socialiste urmăresc cu vigilență desfășurarea vieții internaționale, depun eforturi neobosite pentru soluționarea pașnică a problemelor litigioase, pentru destăvuirii internaționale, luând totodată măsurile necesare pentru asigurarea securității popoarelor lor și pentru întărirea păcii în lume.

Muncind pentru întărirea păcii sociale, pentru dezvoltarea economică și consolidarea coeziunii a ordinii democrat-populare, având tot mai mult unitatea marelui politic în țara noastră, poporul nostru ră-

punde în același timp îndatoririle sale internaționaliste de a contribui la creșterea forțelor lagărului socialist — principalul reazem al păcii în lume. (Aplauze puternice.)

Alături de celelalte țări socialiste, Republica Populară Română duce o politică de apărare fermă a păcii, de micșorare a încordării internaționale și de promovare a coexistenței pașnice. Purtătorul de drapel și inițiatorul acestei politici, care exprimă interesele fundamentale ale poporului român, antrenat într-o vastă operă constructivă, este partidul nostru — Partidul Muncitoresc Român. (Aplauze entuziaste, îndelung repetate.)

Republica Populară Română, în strînsă unitate cu celelalte țări ale familiei frățesti a lagărului socialist, aduce o contribuție proprie, activă la întărirea forțelor socialismului și păcii. Țara noastră sprijină cu hotărîre propunerile istorice ale Uniunii Sovietice îndreptate spre realizarea dezarmării generale și totale cu asigurarea celui mai strict control internațional, se pronunță cu hotărîre pentru încheierea tratatului de pace cu cele două state germane și transformarea Berlinului occidental într-un oraș liber, demilitarizat, susține propunerile și inițiativele altor state iubitoare de pace, îndreptate spre destinarea internațională.

Pe baza principiilor coexistenței pașnice se dezvoltă continuu relațiile politice, economice și culturale ale României cu țări avînd diferite orînduiri social-politice.

Vom întreprinde și pe viitor acțiuni neobosite pentru a contribui la însănătoșirea climatului internațional, la statoinicirea unor relații de bună vecinătate și de colaborare între state.

România își va aduce și pe viitor întregul său aport la întărirea înțelegerii și prieteniei între popoare, la lupta pentru triumful măreței cauze a păcii. (Vii aplauze.)

Tovarăși,

De-a lungul întregii sale existențe, partidul nostru a educat pe comunisti, pe oamenii muncii în spiritul internaționalismului proletar, a cultivat în rîndurile membrilor de partid conștiința faptului că ei sînt totodată militanți ai marii familii a partidelor marxist-leniniste din lumea întreagă, ostași ai armatei comunismului mondial. (Aplauze puternice.)

Această mișcare reprezintă cea mai influentă forță politică a timpului nostru, cel mai important factor al progresului social. Cu 41 de ani în urmă, în lume existau doar 6 partide comuniste (în afara Partidului bolșevic). Azi, în 87 de țări de pe toate continentele lumii există partide comuniste și muncitorești; ele reprezintă o mare forță, numărînd peste 36 milioane de membri și mobilizînd sute de milioane de oameni ai muncii în lupta pentru pace, democrație și socialism. (Aplauze îndelungate.)

Este greu, tovarăși, să exprimi sentimentele de emoție și mîndrie pe care le-am resimțit la Consfătuirea de la Moscova din 1960 a reprezentanților partidelor frățesti, cel mai larg și mai reprezentativ for internațional din cîte a cunoscut istoria mișcării muncitorești, imagine vie a uriașei forțe a mișcării comuniste mondiale. (Vii aplauze.)

În Consfătuirile partidelor comuniste și muncitorești din 1957 și 1960 și-a găsit expresie activitatea ideologică vastă a mișcării comuniste, care îmbogățește neîncetat tezaurul gîndirii marxist-leniniste și al experienței revoluționare a clasei muncitoare internaționale.

Hotărîrile istorice ale celui de-al XX-lea și XXI-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au constituit un neprețuit ajutor ideologic pentru toate partidele comuniste și muncitorești, au contribuit la dezvoltarea și aplicarea consecventă a principiilor leniniste în

viața și activitatea partidelor, în relațiile dintre partidele comuniste și dintre țările socialiste. Întreaga politică a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a Comitetului său Central, în frunte cu tovarășul Hrușciov, reprezintă o strălucită manifestare a marxism-leninismului creator în acțiune, este un exemplu de slujire a intereselor poporului, a intereselor cauzei păcii și socialismului în lumea întreagă. (Aplauze furtunoase. Urale.)

Conștient de răspunderea ce-i revine față de soarta propriului popor, față de mișcarea comunistă internațională, partidul nostru își îndeplinește cu hotărâre îndatoririle sale internaționaliste, militând cu fermitate și perseverență pentru întărirea continuă a unității lagărului socialist și a coeziunii mișcării comuniste mondiale.

În zilele noastre apare mai evident ca oricând superioritatea marxism-leninismului asupra feluritelor „sisteme filozofice” ale ideologilor burgheziei — concepții nepuținicioase să dea o interpretare justă evenimentelor, să prevadă cursul evoluției istorice. În zadar cheltuesc marile monopoluri sute de milioane de dolari pentru organizarea a diferite „trusturi ale creierului”, pentru înjghebarea a felurite „fundatii” și „institute” de combatere a comunismului; toate acestea nu pot ascunde sterilitatea sistemului capitalist pe plan ideologic, nu pot împiedica adâncirea continuă a crizei ideologiei burgheze.

Pînă și adepții dintre cei mai infocați ai anticomunismului dau alarma că în arsenalul teoretic al ideologiei burgheze nu se găsesc idei care să poată fi contrapuse cu eficacitate marxismului, să stăvilească forța de atracție a acestuia. „Nu avem feluri care să unească poporul”, „nu avem idealuri în stare să atragă masele” — se lamentează ei. „Comunismul este una din cele mai plauzibile și convingătoare idei din istoria omenirii” — constată ziarul burghez englez „The Guardian”. „...Primejdia care amenință acum Occidentul în America latină și Africa

— scrie ziarul — nu este o intervenție sovietică directă și nici măcar o conspirație comunistă uneltită pe furia. Primejdia reală este că latino-americanii și africanii ar putea hotărî în mod deliberat că imaginea comuniștilor despre lumea lor este mai adevărată și mai promițătoare decît cea a Occidentului”.

Într-adevăr, ingrătă sarcină le revine economiștilor, filozofilor, publiciștilor burghezi! Ce idei să nascăcească pentru a demonstra superioritatea „sistemului inițiativei private” — cînd principalele țări capitaliste înregistrează recorduri de șomaj, cînd economia lumii capitaliste bate pasul pe loc, în timp ce țările socialiste înaintează cu pași repezi pe calea înfloririi economiei și culturii? Ce artificii ideologice pot convinge pe oamenii muncii de „virtuțile” unei orînduiri a cărei lege și morală supremă este jefuirea celor mulți, aruncarea pe spatele lor a poverii crizelor și cursei înarmărilor și asigurarea de profituri fabuloase unui mănunchi de magnafi, — cînd socialismul arată că se poate trăi altfel, fără exploatare, folosindu-se toate resursele societății pentru bunăstarea celor ce muncesc?

Criza ideologiei burgheze nu se datorește unor factori de conjunctură, unei situații de moment, ci reprezintă rezultatul necesar al evoluției unui sistem social perimat, condamnat de istorie la o inevitabilă pierire.

Militînd cu perseverență împotriva influențelor ideologiei burgheze, partidele comuniste și muncitorești apără cu lumina ochilor puritatea învățăturii marxist-leniniste, demască neobosit oportunismul și reformismul, desfășoară o luptă hotărîtă împotriva revizionismului ca pericol principal în mișcarea muncitorească internațională, combat dogmatismul și sectarismul.

Forța partidelor comuniste stă în fideliitatea nestrămutată față de marea noastră învățătură marxist-leninistă.

care reflectă legile obiective ale dezvoltării sociale, interesele vitale ale popoarelor și cerințele progresului istoric al umanității. (Aplauze prelungite.)

Trăim vremuri minunate în care prind viață sub ochii noștri visurile a generații de luptători revoluționari. Socialismul a devenit o realitate vie pe un teritoriu imens, care se întinde de la Pacific la Elba. În locul vechilor imperii coloniale au apărut zeci de noi state independente. Mișcarea comunistă mondială se afirmă ca o puternică forță motrice a dezvoltării sociale. Întreaga desfășurare a istoriei în cei mai bine de 110 ani de cind Marx și Engels au adresat înflăcărata chemare „Proletari din toate țările, uniți-vă!” confirmă justetea genialelor idei ale marxismului. (Vii aplauze.)

Cu 40 de ani în urmă, delegații la primul Congres al Partidului Comunist din România, încadrați de baionetele jandarmilor care-i arestaseră, intonau „Internațională”. Azi, steagul glorios al partidului, care nu s-a plecat niciodată în fața dușmanului, flutură biruitor deasupra României socialiste. (Aplauze puternice, îndelung repetate.) N-au fost zadarnice jertfele, sacrificiile aților ani de aprigă luptă de clasă. Oropsiiți soartei, cei jeluși și exploatați la sînge de capitaliști și moșieri, cei care ieri — cum spune cîntecul — nu erau nimic pe lume, sînt azi totul, sînt stăpîniți țării și ai soartei lor. (Aplauze entuziaste. Urale.)

În această zi de aniversare sărbătorească, adresăm un fierbînt salut de luptă partidului tăruit de Lenin, gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice, partidelor frățești din țările socialiste, partidelor comuniste și muncitorești din toate țările. (Aplauze furtunecase.) Transmițem oamenilor muncii de pretutindeni salutul nostru internaționalist — expresie a solidarității cu lupta lor pentru pace, democrație și progres social. (Aplauze puternice, îndelungate.)

PĂȘIM ÎN AL CINCILEA DECENIU DE EXISTENȚĂ A PARTIDULUI ÎNSUFLEȘITI DE OBIECTIVUL MĂREȚ AL DESĂVÎȘIRII CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE ÎN ȚARA NOASTRĂ, SUB CONDUCEREA SA ÎNCERCATĂ, POPORUL MUNCITOR VA FAURI VICTORIA DEPLINĂ A SOCIALISMULUI ȘI COMUNISMULUI ÎN SCUMPA NOASTRĂ PATRIE! (Aplauze entuziaste, prelungite.)

CAUZA COMUNISMULUI ȘI A PĂCII ESTE INVINCIBILĂ, EA VA TRIUMFA ÎN MOD ÎNEVITABIL ÎN LUMEA ÎNTREAGĂ! (Aplauze furtunecase, urale. Întreaga sală, în picioare, ovacionează minute în șir. În sală răsună lozinci: „Trăiască Partidul Muncitoresc Român și Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej!”, „Trăiască detașamentul de frunte al mișcării comuniste internaționale — Partidul Comunist al Uniunii Sovietice!”, „Trăiască unitatea lagărului socialist și a mișcării comuniste internaționale!”, „Trăiască pacea în lumea întreagă și cei ce luptă pentru ea!”. Din mîile de piepturi izbucnesc noi urale. Se scandează îndelung: P.M.R.)

* Dat la cules 1.05.1967. Bun de lucru 1.05.1967. A
părut 1967. Timp 261.200 brogote + 2.000 legote. Mi-
le alpu de 50 g/m², 540 x 840/76. Culi editate
2.09. Culi de alpu 1. C.Z. pentru bibliotec
ICPBR-2-R.

Întreprinderea poligrafică Combinatul Poligrafic
Casa Științei, Piața Științei, București, R.P.R.,
comanda nr. 5.000/10.739